

17/1999. (II. 5.) Korm. rendelet

a távollevők között kötött szerződésekről

A Kormány a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 55. §-ának e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. § (1) A rendelet hatálya arra a szerződésre terjed ki, amelyet fogyasztó és vállalkozás köt egymással termék, illetve szolgáltatás értékesítésére irányuló, a vállalkozás által működtetett távértékesítési rendszer keretében olyan módon, hogy a szerződés megkötése érdekében a vállalkozás kizárólag távközlő eszközt alkalmaz (távollevők között kötött szerződés).

(2) A rendelet akkor alkalmazható, ha külön jogszabály a rendelet hatálya alá tartozó szerződésről eltérően nem rendelkezik.

(3) A rendelet hatálya nem terjed ki:

a) a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló törvény által szabályozott pénzügyi ágazati szolgáltatásokra irányuló szerződésekre;

b) automatából történő értékesítésre;

c) nyilvános telefonállomás igénybevétele útján az elektronikus hírközlési szolgáltatóval kötött szerződésre;

d) az építési szerződésre;

e) ingatlan tulajdonjogának vagy ingatlanra vonatkozó más jog megszerzésére irányuló szerződésekre, kivéve a bérleti szerződést;

f) az árverésen kötött szerződésre.

(4) Nem kell alkalmazni a 2-6. §, valamint a 7. § (1) bekezdésének rendelkezéseit

a) az élelmiszerek, valamint egyéb mindennapi fogyasztásra szolgáló termékek rendszeres házhozszállítására vonatkozó szerződésekre, továbbá

b) az olyan szállást nyújtó, szállítási, étkeztetési vagy szabadidős szolgáltatásokra vonatkozó szerződésekre, amelyek alapján a vállalkozás e szolgáltatásokat meghatározott időpontban vagy meghatározott időszakban nyújtja.

(5) E rendelet alkalmazásában távközlő eszköz: bármely eszköz, amely alkalmas a felek távollétében - szerződés megkötése érdekében - szerződési nyilatkozat megtételére. Ilyen eszköz különösen a címzett vagy a címzés nélküli nyomtatvány, a szabványlevél, a sajtótermékben közzétett hirdetés megrendelőlappal, a katalógus, a telefon, az automata hívókészülék, a rádió, a videotelefon, videotex (mikroszámítógép képernyővel) billentyűzettel vagy érintőképernyővel, az elektronikus levél (e-mail), a távmásoló (telefax) és a televízió.

2. § (1) A vállalkozás a szerződés megkötése előtt kellő időben köteles a fogyasztót tájékoztatni:

a) a vállalkozás cégnevéről (nevéről) és címéről (székhelyéről, illetve lakóhelyéről) azonosításra alkalmas módon;

b) a szerződés tárgyának lényeges jellemzőiről;

c) a terméknek, illetve szolgáltatásnak az általános forgalmi adót és egyéb kötelező terheket is magában foglaló áráról, illetve díjáról, valamint az összes járulékos költségről, így különösen a fuvardíjról, szállítási vagy postaköltségről;

d) a fizetés, a szállítás vagy a teljesítés egyéb feltételeiről;

e) az elállás jogáról (4. és 5. §);

f) a távközlő eszköz használatának díjáról, ha azt az alapdíjtól eltérően állapítják meg;

g) a vállalkozás ajánlati kötöttségének idejéről;

h) a szerződés legrövidebb időtartamáról olyan esetben, amikor a szerződésben foglaltak teljesítésére folyamatosan vagy ismétlődően kerül sor.

(2) A vállalkozás az (1) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettségnek egyértelműen, közérthetően és pontosan, az igénybe vett távközlő eszköznek megfelelő módon köteles eleget tenni.

(3) Ha a vállalkozás telefonon tesz szerződéskötésre ajánlatot a fogyasztónak, a telefonbeszélgetés megkezdésekor köteles közölni legalább cégnevét (nevét), székhelyét (lakóhelyét) és telefonszámát, valamint a fogyasztó figyelmét kifejezetten fel kell hívnia szerződéskötésre irányuló szándékára.

3. § (1) A vállalkozás köteles a 2. § (1) bekezdés a)-e) pontjában foglaltakról való tájékoztatást írásban - papíron vagy más, a fogyasztó számára hozzáférhető tartós adathordozón - a fogyasztó rendelkezésére bocsátani. Ha e kötelezettségének a szerződéskötést megelőzően nem tett eleget, ezt az írásbeli megerősítést a szerződés teljesítése során kellő időben, de - kivéve, ha a teljesítés harmadik személy részére történik - legkésőbb a teljesítés időpontjában köteles a fogyasztó részére rendelkezésre bocsátani.

(2) Az (1) bekezdés szerinti írásbeli megerősítésnek a 2. § (1) bekezdés a)-e) pontjában foglaltakon túl tartalmaznia kell:

a) a 4. § szerinti elállási jog gyakorlásának feltételeit, módját és következményeit, ideértve a 4. § (5) bekezdésében, a 6. §-ban és a 7. § (3) bekezdésében foglaltakat, továbbá azt az esetet is, amikor a fogyasztót az 5. § alapján az elállás joga nem illeti meg;

b) a vállalkozás azon telephelye (fiókja) vagy egyéb szervezeti egysége címét, ahol a fogyasztó panaszait érvényesítheti;

c) az esetleges jótállás feltételeit, valamint a teljesítést követően igénybe vehető kiegészítő szolgáltatásokat (alkatrészellátás, javítószolgálat);

d) a szerződés megszüntetésének lehetőségét, ha az határozatlan időre szól, vagy tartama az egy évet meghaladja.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatóak távközlő eszköz útján egyetlen alkalommal nyújtott olyan szolgáltatás esetében, amelynek ellenértékét a távközlő eszköz üzemeltetője részére kell megfizetni. A fogyasztót azonban ilyen esetben is tájékoztatni kell a vállalkozásnak a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott címéről.

(4) E § alkalmazásában tartós adathordozó az olyan eszköz, amely a fogyasztó számára lehetővé teszi a neki címzett adatoknak az adat céljának megfelelő ideig történő tartós tárolását, és a tárolt adatok változatlan formában és tartalommal történő megjelenítését.

4. § (1) A fogyasztó a szerződéstől nyolc munkanapon belül indokolás nélkül elállhat.

(2) A fogyasztó az (1) bekezdés szerinti elállási jogát

a) termék értékesítésére irányuló szerződés esetében a termék kézhezvételének napjától, ha eddig az időpontig nem kapta meg a 3. § szerinti írásbeli megerősítést, ennek kézhezvételétől számított nyolc munkanap elteltéig, legfeljebb azonban a termék kézhezvételének napjától számított három hónap elteltéig,

b) szolgáltatás nyújtására irányuló szerződés esetében a szerződéskötés napjától, ha eddig az időpontig nem kapta meg a 3. § szerinti írásbeli megerősítést, ennek kézhezvételétől számított nyolc munkanap elteltéig, legfeljebb azonban a szerződéskötés napjától számított három hónap elteltéig

gyakorolhatja.

(3) Ha a 3. § szerinti írásbeli megerősítés kézhezvételére - a (2) bekezdés a) pontja szerinti esetben - a termék kézhezvételének napjától, illetve - a (2) bekezdés b) pontja szerinti esetben - a szerződéskötés napjától számított három hónapon belül kerül sor, ettől az időponttól számított nyolc munkanap elteltéig a fogyasztó akkor is elállhat, ha a termék kézhezvételétől, illetve a szerződéskötés napjától számított három hónapból kevesebb mint nyolc munkanap van hátra.

(4) Írásban történő elállás esetén azt határidőben érvényesítettnek kell tekinteni, ha a fogyasztó nyilatkozatát a határidő lejárta előtt elküldi.

(5) A vállalkozás köteles a fogyasztó által kifizetett összeget haladéktalanul, de legkésőbb az elállást követő harminc napon belül visszatéríteni.

(6) A fogyasztó viseli az elállási jog gyakorlása miatt a termék visszaszolgáltatásával kapcsolatban felmerült költségeket. A fogyasztót ezenfelül egyéb költség nem terheli. A vállalkozás azonban követelheti a termék nem rendeltetésszerű használatából eredő kárának megtérítését.

5. § A felek eltérő megállapodása hiányában a fogyasztó nem gyakorolhatja a 4. § szerinti elállási jogot

a) szolgáltatás nyújtására vonatkozó szerződés esetében, ha az elállási határidő lejárta előtt a vállalkozás a teljesítést a fogyasztó beleegyezésével megkezdte;

b) olyan termék értékesítése, illetve szolgáltatás nyújtása esetében, amelynek ára, illetve díja a pénzügyi értékesítő által nem irányítható ingadozásától függ;

c) olyan termék értékesítése esetében, amely a fogyasztó személyéhez kötött, illetve amelyet a fogyasztó utasításai alapján vagy kifejezett kérésére állítottak elő, vagy amely természeténél fogva nem szolgáltatható vissza vagy gyorsan romlandó;

d) hang-, illetve képfelvétel, valamint számítógépi szoftver példányára vonatkozó szerződés esetében, ha a csomagolást a fogyasztó felbontotta;

e) hírlap, folyóirat és időszaki lap értékesítésére vonatkozó szerződés esetében;

f) szerencsejáték-szerződés esetében.

6. § (1) Ha a termék árát vagy a szolgáltatás díját részben vagy egészben a vállalkozás által nyújtott kölcsön [a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 2. § o) pontja] fedezi, a fogyasztó 4. § szerinti elállási jogának gyakorlása a fogyasztási kölcsönszerződést is felbontja.

(2) A fogyasztó a vállalkozásnak a fogyasztási kölcsönszerződés felbontásából eredő kárát nem köteles megtéríteni, és tőle kamat vagy egyéb költség sem követelhető.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni, ha a termék árát vagy a szolgáltatás díját részben vagy egészben harmadik személy által nyújtott fogyasztási kölcsön (a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 2. számú melléklete III. 5. pont) fedezi, feltéve, hogy a fogyasztási kölcsönszerződés a pénzügyi intézmény és a vállalkozás előzetes megállapodásán alapul. A vállalkozás köteles a fogyasztó elállásáról a pénzügyi intézményt haladéktalanul értesíteni.

7. § (1) Ha a felek a teljesítés időpontjában nem állapodtak meg, a vállalkozás a szolgáltatás rendeltetéséből kétségtelenül megállapítható időpontban, ennek hiányában a fogyasztó felszólításában meghatározott időpontban vagy időn belül, felszólítás hiányában legkésőbb a megrendelésnek a vállalkozáshoz való megérkezésétől számított harminc napon belül köteles a szerződés szerinti teljesítésre.

(2) Ha a vállalkozás a szerződésben vállalt kötelezettségét azért nem teljesíti, mert a szerződésben meghatározott termék nem áll rendelkezésére, illetve a megrendelt szolgáltatást nem áll módjában nyújtani, köteles erről a fogyasztót haladéktalanul tájékoztatni, valamint a fogyasztó által fizetett összeget haladéktalanul, de legkésőbb harminc napon belül visszatéríteni. E kötelezettség teljesítése a vállalkozást nem mentesíti szerződésszegése egyéb következményei alól.

(3) Ha a vállalkozás a szerződésben meghatározott módon helyettesítő termékkel, illetve szolgáltatással teljesít, a 4. § szerinti elállási jog gyakorlása folytán a termék visszaszolgáltatásával kapcsolatban felmerült költségek a vállalkozást terhelik. A költségek viseléséről, valamint a megfelelően helyettesítő termékkel, illetve szolgáltatással történő teljesítésről a vállalkozás egyértelműen és pontosan köteles a fogyasztót tájékoztatni.

8. § (1) A vállalkozás nem követelhet a fogyasztótól ellenszolgáltatást, ha olyan terméket értékesít, illetve olyan szolgáltatást nyújt, amelyet korábban a fogyasztó nem rendelt meg.

(2) A fogyasztó nyilatkozatának elmulasztása esetén sem lehet vélelmezni a vállalkozás ajánlatának - hallgatólagos - elfogadását.

9. § (1) A fogyasztó kifejezett hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a vállalkozás a szerződéskötés céljából automata hívókészüléket, illetve távmásolót (telefaxot) használjon.

(2) Ha külön jogszabály eltérően nem rendelkezik, a vállalkozás a fogyasztó kifejezett tiltakozásának hiányában használhat olyan, közvetlen kapcsolatot lehetővé tevő távközlő eszközt, amely nem tartozik az (1) bekezdés hatálya alá.

10. § A vállalkozást terheli annak bizonyítása, hogy a rendeletben meghatározott tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, a határidők betartására vonatkozó előírásokat megtartotta, valamint a fogyasztó 9. §-ban előírt hozzájárulását beszerezte.

11. § (1) A fogyasztó a rendeletben meghatározott jogáról érvényesen nem mondhat le.

(2) A rendeletben foglaltaktól csak a fogyasztó javára lehet eltérni.

(3) Ha a rendelet hatálya alá tartozó szerződés az Európai Gazdasági Térség valamelyik államával szoros kapcsolatban áll, harmadik ország jogának a felek által a szerződésre irányadó jogként való választása érvénytelen annyiban, amennyiben e harmadik ország joga az említett államnak a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető jogszabálya eltérést nem engedő rendelkezésével ellentétes. Az érintett kérdésben a felek által választott jog helyett az említett állam jogát kell a szerződésre alkalmazni.

👉 11/A. § A 2. és 3. § rendelkezéseinek megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben meghatározott szabályok szerint jár el.

12. § (1) Ez a rendelet 1999. március 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit csak a hatálybalépését követően kötött szerződésekre kell alkalmazni.

(2)

(3) Ez a rendelet a távollévők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja; az irányelv 8. cikke kivételével.